

[Finansministeren]

opgavevaretagelse. Det er her, årsagerne skal findes til, at forsinkelser, ventetider, bureaukratisk og umyndiggørende sagsbehandling, standardløsninger samt stive institutionsgrænser på nogle områder fortsat hører til dagens orden.

4. Regeludviklingen.

Den grundlæggende styring af den offentlige sektor og dens aktiviteter ligger i lovgivningen og de administrativt fastsatte regler. Det er også her, rammerne og grænserne for det offentliges samspil med borgerne skabes. De problemer, der ses og opleves i dette samspil, må ofte tilskrives regeludviklingen, og regeringens bestræbelser på en gennemgribende regelforenkligning skal ses i lyset heraf.

Vækst i antallet af love, hyppige lovændringer og vækst og ændringer i de regler, som produceres i medfør af lovene, vil både gøre det svært for borgere og virksomheder at holde sig ajour og efterleve reguleringen. Samtidig vil det ofte hindre de offentligt ansatte i at yde en hurtig og effektiv betjening af brugerne.

Finansministeriet har undersøgt udviklingen i regeldannelsen i perioden 1985-89 og ladet et privat analyseinstitut belyse de mindre virksomheders evne til at orientere sig i og efterleve den offentlige regulering.

Med hensyn til udviklingen i regelmassen viser undersøgelsen:

- Det samlede antal love og bekendtgørelser er ca. 6.500. Antallet stiger ganske svagt i perioden 1985-89 med ca. 2 pct. årligt.
- Antallet af nye retsforskrifter ligger årligt mellem ca. 900 og 1.000.
- Op til 1/3 af det samlede antal love og bekendtgørelser ophæves, ændres og/eller fornyes årligt. Der forekommer således et meget betydeligt antal regelændringer.
- En del af disse ændringer tilføjer nye bestemmelser til den eksisterende lovgivning. Det indebærer, at der sker en vækst i antallet af de bestemmelser, der regulerer borgeres og virksomheders adfærd, der er større, end væksten på 2 pct. lader ane.

Der er ret betydelige variationer ministerierne imellem og i det enkelte ministerium fra år til år:

- I årene 1988-89 reducerer Industri-, Skatte- og Arbejdsministeriet antallet af love og bekendtgørelser.

- I årene 1988-89 producerer Justits-, Social- og Undervisningsministeriet flere forskrifter, end de ophæver. En stor del af Undervisnings- og Socialministeriets nye forskrifter er imidlertid frikommuneregulativer, som i realiteten er udtryk for en regelforenkligning.

- Antallet af ændringer i regelmassen inden for ministerierne varierer også betydeligt, f.eks. forekom der i 1988-89 særlig mange ændringer inden for Industri-, Skatte-, Arbejds-, Landbrugs- og Miljøministeriets områder.

Antallet af ændringer og hyppigheden heraf har betydning for borgerne, virksomhederne og myndighedernes mulighed for at orientere sig og efterleve den offentlige regulering. Tilsvarende betydning har reguleringens karakter, og hvem den er rettet imod.

- 25 pct. af de nye regler retter sig mod borgerne, 35 pct. mod myndighederne og 41 pct. mod virksomhederne.

- 70 pct. af alle nye regler rummer meget lidt valgfrihed med hensyn til adfærd og retter sig primært mod mindre og afgrænsede grupper. Dette indebærer bl.a., at reguleringen i høj grad domineres af traditionel detaljstyring trods det politiske ønske om i højere grad at anvende andre styringsformer (information, økonomiske incitament, mål- og rammestyring).

- Parallelt med detailreguleringen kan det konstateres, at de administrativt fastsatte regler (bekendtgørelser m.v.) udgør ca. 90 pct. af det samlede antal forskrifter, der udstedes årligt.

Det afgørende spørgsmål er, om borgere og virksomheder så evner at orientere sig i og efterleve de mange regler. Kendes reglerne, hvilken betydning tillægges de, efterleves de, og forstås de afgørelser, som det offentlige træffer ud fra dem?

Finansministeriet har ladet et privat analyseinstitut belyse disse spørgsmål ved at spørge godt 600 mindre virksomheder om deres forhold til dele af den offentlige regulering.

- Undersøgelsen viser, at der er *stor spredning* m.h.t., hvor godt virksomhedernes kendskab er til den offentlige regulering. Reguleringen på f.eks. told-, miljø- og skatteområdet har virksomhederne generelt et rimeligt godt kendskab til. Mindst 6 ud af 10 virksomheder finder, at deres kendskab til reglerne på disse